

सौख्यमनुभवामि । ततो विदुस्य प्रथमेन वक्त्रेणाभिहितं । आवयो
स्तावदेकमुदरं सामान्यतृप्तिश्च भविष्यति । तत् किं पृथग्भक्षणेन ।
वरमनेन शेषेण प्रियतमा सन्तोषिता । एवमभिधाय तेन भक्षितशेषं
भारणद्ध्याः प्रदत्तं । सापि तदास्वाद्य प्रदृष्टतमालिङ्गनचुम्बनसम्भाव
५ नानेकचाटुपरा बभूव । द्वितीयमुखं तद्दिनादेव प्रभृति सोद्वेगं सवि
षादं च तिष्ठति । अथान्येद्युर्द्वितीयमुखेन विषवृक्षफलं प्राप्तं । तद्दृष्ट्वा
द्वितीयमुखमाह । भो निस्त्रिंशपुरुषाधम निरपेक्षं मया विषफलमासा
दितं । तत् तवापमानाद्भक्षयिष्यामि । प्रथमेनाभिहितं । मूर्ख मा मैवं
कुरु । एवं कृते द्वयोरपि विनाशो भविष्यति । तत् क्षम्यतामपराधः ।
१० नाहं कदाचिदपि त्वामपकारयिष्यामीति । अथैवं वदतो ऽपि तस्य
तेन विषफलं भक्षितं । किं बहुना द्वावपि विनष्टौ । अतो ऽहं
ब्रवीमि ।

एकोदराः पृथग्ग्रीवा अन्योन्यफलभक्षिणः ।

असंरुता विनश्यन्ति भारण्डा इव पक्षिणः ॥ ८७ ॥

१५ चक्रधर आह । भो एवमेवैतत् । सत्यमभिहितं । तद्गच्छ स्वगृहं ।
परं नैकाकिना गन्तव्यं । उक्तं च यतः ।

एकः स्वाडु न भुञ्जीत नैकः सुप्तेषु जागृयात् ।

एको न गच्छेद्धानं नैकः स्वार्थान् प्रचिन्तयेत् ॥ ८८ ॥

अपि च । अपि कापुरुषो मार्गे द्वितीयः क्षेमकारकः ।

२० कर्कटेन द्वितीयेन सर्पात् पान्थः प्ररक्षितः ॥ ८९ ॥

कथा सुवर्णसिद्ध आह । कथमेतत् । सो ऽब्रवीत् । अस्ति कस्मिंश्चि

॥ १५ ॥ दधिष्ठाने ब्रह्मदत्तो नाम ब्राह्मणः प्रतिवसति स्म । स च प्रयोजन
वशात् किञ्चिद्भामान्तरं प्रस्थितः । स स्वमात्राभिहितः । वत्स कथं
त्वमेकाकी प्रयासि तदन्विष्यतां कश्चिद्वितीयः । मार्गे सहायस्ते भवेत् ।

२५ अथ तेनाभिहितं । अम्बे मा भैषीः । निरुपद्रवो ऽयं मार्गः । ततो